

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtör 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt. Hirdetéseket: a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetési és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyiltér petit sora 30 kr.</p>
--	--	---

Megsemmisített választás.

Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága a f. hó 13-án tartott ülésében, részben megsemmisítette a f. évi június 23-án végbement községi tisztújítást.

Megsemmisítette L. Tóth József IV. jegyzővé történt választását azon czímen, mivel bátyja L. Tóth István községi bírónak választott. Megsemmisítette: Tenyeri Mihály adószedő választását, mivel az a községi választók névjegyzékében nincs felvéve. Megsemmisítette ifj. Tekulics J. ellenőré történt választását, mivel az még kiskorú és így szülői hatalom alatt áll; végre semmisnek nyilvánította a kezelő személyzet újból választását, mivel a községi törvények értelmében azok élethossziglan választandók.

Csongrádvármegye ezen határozatából már eléggé látható, hogy a helybeli Hegyiféle pártnak vezetői, milyen értelmi nivón állnak: midőn olyan egyéneket jelöltek egyes állásokra, kik a törvények értelmében, egyáltalában nem választhatók.

De nem csak, hogy a törvényeket nem tartják tiszteletben Hegyiek: hanem tiszta lelkiismeret

hiányában, olyan egyénekkal töltötték be egyes fontos állásokat: a kik egyszerű kasza-kapa kerülők, kik, mint napszamosok sem állhaták meg a helyöket.

Engedelmet kérünk, de az már még sem járja, hogy 1000 frt évi fizetéses állásra válaszonak be egy közönséges munkakerülő napszamos, aki helyett ma is más egyén dolgozik drága napidíj mellett a község házábanál.

Eltekintve az ilyen visszás állapotoktól, Csongrádvármegye törvényhatósági közgyűlése csak akkor járt volna el helyesen, ha egész választást, a bíró választás kivételével megsemmisítette volna.

A jog, törvény és igazság nevében követeltük annak idejében a f. évi június hó 23-án végbement községi választás megsemmisítését. Kimutattuk annak idejében, hogy ez a választás minden ízében törvénytelen volt. A törvények lábbal tiprásával választották meg a tanácsbelieket, törvénytelen uton jutottak álláshoz az egyes tisztviselők is.

A vármegyei közgyűlés határozatából ma már tudjuk, hogy a választást csak részben semmisítették meg. A megsemmisítés indokai sem azok, miket a tényekhez hiven

elvártunk volna; mert éppen a legfontosabb indokokat mellőzték a határozatból.

Tény az, hogy a határozat indokolásából hiányzik éppen legfontosabb; hiányzik az, hogy a Hegyipárt a terrorizmus minden nemét felhasználta a győzelem biztosítására.

Nem akarunk ismétlésekbe bocsátkozni köztudomású tények felett, de felesleges is mert hiszen a főszolgabírói jelentésből nyilván kitűnik. Tény az, hogy Mátéffy Kálmán főszolgabírónak (igen helyesen) csak azért engedett az ellenzék erőszakoskodásának, ne hogy vért kellesen ontani, ami minden esetre bekövetkezett volna, ha mint azt a fennálló törvények megkivánják a képviselőtestület határozatát respektálja.

Mi, azt hisszük, hogy a törvényhatósági bizottság, az egész választást csak azért nem semmisítette meg: mert a megsemmisítés után, egy új választás esetén, ugyan az lenne az eredmény, mint a mult-kori választásnál.

Hátha vármegyén ez a felfogás jutott érvényre, mi azt nem helyeselnénk. Nem pedig azért: mert ez által sanctionálva lett az ellenzék

TÁRCZA

A messalliance . . .

A nagykarádi kastély közvetlen szomszédságában feküdt a gerincei kastély, melynek utolsó urát most helyezték el az ősök sírboltjába. Kihalt az ág és a kastély, meg az azt övező rengeteg birtok eladóvá lett.

Csakhamar megvették. Valami pénzügyi nagyság, bőrzei kapacitás és takarékpénztári nagyhatalom fizette ki a rengeteg vételért. Éppen tavasz volt, szép idők jártak és az »új ur« leült az ősi birtokba.

Igy került Galanta Károly bankdirektor úr a Nagykarády grófok közvetlen szomszédságában.

Az öreg méltóságos asszony szinte elszörnyűködött, mikor az új szomszédok érkezésétől tudomást nyert. A méltóságos grófnőnek ugyanis sehogy sem tetszettek a jövevények. Pedig még nem is látta őket.

A fiatal comtesse, Ilona, közömbös maradt s kijelentette, hogy »megélünk mi a gerincei szomszédság nélkül is«, míg Tivadar gróf kerekén kijelentette, hogy őt érdekli az új tulajdonos családja.

A gróf ugyanis egy bálon már találkozott a kapaszkodó milliomos Galanta családjával és Galanta Irénnek nem min-

dennapi szépsége volt az, mely őt anyjával szemben a fenti kijelentésre készítette.

Csakhamar azután napirendre tértek a grófok az új szomszédság felett. Legfeljebb kedvteléseiknek szabtak határt, nem lovagoltak át Gerinceze felé, megmaradtak saját területükön.

Csak akkor szörnyűködött el azonban a grófné, mikor egy szép napon a kastély főbejáratához könnyű kocsi gördült és a komornyiktól felküldött névjegyről Galanta Károly nevet betűzte ki.

A család tanácsot tartott, melyen a gróf akarata érvényesült. Elfogadták Galantáikat.

Csakhamar be is lépett Galanta úr, karján vezetvén leányát Irént. Az apa alacsony termetű férfi volt ritka előkelőséggel öltözve, míg leánya karcsu és magas, szépsége pedig ragyogó.

Hideg és szőfukar volt a grófné és leánya, de annál lekötőtezőbb szeretetre méltósággal társalgott Tivadar gróf.

Mikor a Galantaiak eltávoztak, a grófné igen bosszusan nézett fiára, ki azonban igen udvariassan kezet csokoltanyjának és lovat nyergeltetett. Csakhamar kengyelbe is volt és vágatott a gerincei országút felé. Nemsokára utólérte a haza igyekvő Galantaiakat és a feléje tekintő Irén előtt megemelve kalapját, tova száguldott.

A nagykarádi kastélyban ismét komoly tanácskozás volt. Az öreg méltóság-

gos asszony hívta össze. Arról volt ugyanis szó, hogy az új szomszédok látogatását viszonzatlanul hagyni nem lehet. A grófné, amennyire zárkózott kedélyű volt és a mily mértékben ragaszkodott elveihez és ahhoz a légkörhöz, melyben felnevelkedett, csak épp oly mértékben volt udvarias és előzékeny. A Galantaiak látogatását, nem vette szívesen de viszonzatlanul nem hagyhatta. Ezért ült össze a család tanács.

Másnap azután kocsi utat a grófnő leányával, míg Tivadar gróf lovon követte őket. Utjuk a gerincei kastély felé vitt.

Galanta Károly maga sietett elő vendégei fogadására, míg leánya a szalonban várta az érkezőket. Irén úgy hordta a fejét, mint egy herceg nő. A társalgás kimért és szaggatott volt s még a fiatal grófnőt is bosszantotta az a hang, az a kicsinylés, melyben Irén a gróftól részeltette.

A grófok hazahajtottak és a méltóságos asszony szívéből egy kő esett le, hogy keresztül esett az udvariassági tényen. Ezzel azután le is akart számolni a gerinceiekkel.

Keresztül huzta azonban a grófnő számítását Tivadar gróf, kit mind gyakrabban kezdték látni a gerincei kastély lakói.

Kilovagolt és csak betért a szomszédokhoz. Galanta Károly ur igen udvarias és igen lekötőtező volt, Irén változatlanul

eljárása. Ezután minden alkalommal ki leszünk szolgáltatva terrorizálásnak. Nézetünk szerint ha 50-szer terrorizál az ellenzék, 50-szer kell megsemmisíteni az ilyen választást.

Hiszen éppen azért kapott vérszemét L. Tóth István, azért lázított a bírói székéből: mert a választásnál sikerült nekik terrorizálással keresztül vinni jelöltjeiket.

Nyilván való most már, hogy az esetben ha véget nem vet a vármegye törvényhatósága az ellenzék garázdálkodásának, hát abban az esetben kénytelenek leszünk nem csak a választásoktól távol tartani magunkat: hanem még a községi közgyűléseken sem jelenhetünk meg anélkül, hogy az ellenzék inzultusainak kitéve ne legyünk.

Hogy Hegyi Antal szokott kifejezésével éljünk: egyszerűen disznóságnak kell neveznünk a Hegypárt eljárását.

Hát ennek a disznóságnak, már egyszer véget kell vetni! Ne a terrorizmus üljön orgiát Csongrád-megyében: hanem keljen fel már egyszer igazán, a jog, törvény és igazság napja.

UJDONSÁGOK.

— **Gyűlés.** A csongrádi járási tanító egyesület a mult vasárnap rendkívüli közgyűlést tartott. Farkas Béla elnök lelkes, hazafias beszédet tartott azon alkalomból, hogy az egyesület alelnöke László Ágoston tanítósodásának 40. évét megérte. Az ősz tanító meghatva mondott köszönetet a kartársi szeretet őszinte megnyilatkozásaért. Az egyesület tagjai a jubilánst éltetve oszlottak széjjel.

— **Halálozások.** F. hó 15-én temették el nagy részvét mellett Pataky Katalint, a ki 70 évet élt. A jó nagvanyában, kit férje, gyermekei és 19 unoka sirat. Kárpáti Károly képezdei tanár édes anyját gyászolja. — Reinhardt Ferencz, városunk általános ismert alakja szintén a hét folyamán hagyta itt a földi létet, 82

hideg és büszke. A gróf már egyszer déjeuerre is ott maradt és finom, előkelő barátságos modora odáig ment, hogy tegzenni kezdte Galanta urat. Csakhamar pedig az egész környék suttozta, hogy Tivadar gróf szerelmes a milliomos leányába.

Egyszer azután a fiatal gróf bement anyja lakosztályába és így szólt az öreg méltóságos asszonyhoz:

— Mama, mit szólnál ahhoz, ha én megkérném a szomszédkastély kisasszonyát?

Özvegy Nagykarády grófnő rettentően meg volt rémulve. Még felelni sem tudott, csak a csengettyüt nyomta meg és míg Tivadar anyja ajkáról leste a szavakat, az öreg grófnő csak annyit tudott mondani a besiető komornának:

— Kéretem a leányomat!

Ilona grófnő csakhamar besietett. Erre már összeszedte erejét a grófnő és így szólt leányának:

— Tini el akarja venni azt a kisasszonyt. Beszélj leányom vele és ha nem bírod más elhatározásra hozni, úgy holnap reggel én és te, leányom, utazunk innen!

— De anyám! ellenkezett a fiatal gróf.

Hiába szedte elő Tivadar minden rábeszélő tehetségét, anyja csak hajthatatlan maradt. Ilonánál már nagyobb eredményt sikerült elérnie. A gyengédszívű grófnő kijelentette, hogy ő nem tekinti Irén szár-

évet élt. Életében közhivatalt is viselt. Nagy család gyászolja.

— **Riposzt,** a »Tiszavidék« mult számában, Nyilas János aláírásával a szerkesztőség felelőssége nélkül, ám nyilvánvalóan a szerkesztőség tollával megírt nyilatkozat jelent meg, melyet a »Tiszavidék« bal sorsra érdemes szerkesztősége jónak lát commentárral kísélni. A »száfolat« ráczáfolatával nem akarjuk felszinen tartani ezt az egyébként jelentéktelen kérdést és nem is czélunk polemiba bocsájtkozni Nyilas Jánossal, még kevésbbé laptársunkkal és vissza sem térünk volna a kérdésre, ha nem akarnánk rá mutatni arra a bünös és lelkiismeretlen eljárásra, a melyet a 48-as kör vezetői azokkal a szegény emberekkel üznek, kik bizonyára nemesebb czélok elérésének sikere reményében iratkoztak be oda, semmit, őket a párt vezetői fölhasználják. De maradjunk a tárgynál. Ismételjük és fõntartjuk, hogy Nyilas János az általunk jelzett megbízást kapta Kovács ügyvédõl és maga Nyilas panasolta el a társulat hivatalnokai előtt, hogy Kovács ügyvéd azt mondta neki, hogy el ne merjen többé menni a körbe, mert úgy ki dobhatja, hogy a lába sem éri a földet, a mért a megbízatásnak eleget nem tett. Tehát Nyilas ezzel igazat mondott és csak a nyilatkozatában mondattak vele hazugságot azok, a kik helyette a nyilatkozatot megírták és a kik azért irták, meg, hogy a szerkesztőség által hozzá fűzött magyarázatban füles módjára egyet rúghassanak az ellenfélen.

— **Kunyhó tűz** f. hó 17-dikén éjjel felelős szerkesztõnk Éder János ur szõlõjében, a kunyhó előtt levõ veranda ismeretlen okból kigyulladt és teljesen leégett.

— **Elõléptetések.** Az üresedésben volt mindszei fõszolgabiróság betöltése egész sorát az elõléptetéseknek vonta maga után a vármegye tisztviselõi karában. Fõszolgabiróvá ugyanis Tary István volt I. aljegyzõ lett megválasztva. Az õ helyére aztán I. aljegyzõnek elõlépett Nagy Sándor dr. II. aljegyzõ, ennek a helyére II. aljegyzõnek Tásnády Imre III. aljegyzõ, viszont III. aljegyzõnek Stammer Béla szolgabiró jött be a központba. Az így szintén üresedésbe jött szolgabirói állásra elõlépett Gyárfás Géza közleg. gyakornok, az új dorosmai szolgabiróságra pedig megválasztották Kiss Gyula közigazgatási gyakornokot. Csongrád vármegye ifjúsága bizony nem egyhamar lesz, gyors elõléphetés dolgában olyan kedvezõ hely-

zetben, amilyenben 10 év óta a most élõ ifjú nemzedék van.

— **Népgyűlés Szentesen.** A mult vasárnap nagy népgyűlést tartottak Szentesen a szocziál demokrata munkások. Mint halljuk a népgyűlésen az egész vármegye munkásai küldöttségekkel vettek részt, így a mi munkásaink is képviseltették magokat. Felesleges említenünk, hogy a gyűlés a legnagyobb rendben folyt le; mert hát megszokot dolog, hogy a mi munkásaink a magok sérelmeit törvényes uton szokták keresni és orvosolni. A népgyűlés azt is elhatározta, hogy lapot indít; a lap szerkesztésével a »Csongrád-megyei Hírlap« felelős szerkesztőjét: Dr. Hollósy Istvánt bízta meg. Kétségtelen, hogy a mint ismerni tanultuk Dr. Hollósy Istvánt, benne a munkások oly tevékeny férfiut nyertek, ki a munkások érdekeit szíven viseli és érdekeikért bátran sikra száll. A népgyűlés álláspontot foglalt el Sima Ferencz szédelgési ügyeiben is, amennyiben megbotránkozásuknak adtak kifejezést, hogy Szentés város szegényére még mindég egy csõdbe került ember viseli a mandátumot, Elhatározták, hogy felírnak a képviselõházhoz, hogy tárgyalja már le Sima összeférhetlenségi ügyét; egyuttal megkeresik az igazságügyi minisztert, hogy végre szerezzen érvényt a büntetõ törvénynek Simával szemben. *Mégis csak csodálatos dolog, hogy a szocziálisták, akik még eddig, legalább nálunk a törvényes utról soha le nem tértek. Gyüleseik legnagyobb rendben folynak le; soha senkit alaptalanul nem gyanúsítanak; a hatóság intézkedéseit tiszteletben tartják, minden oldalról szorongatva vannak. Gyüleseiket csak a hatóság ellenõrzése mellett tarthatják meg. Ellenben Hegyiék, akik minden vasárnap a Pannónia udvarán izgatnak és lázítanak, minden hatósági ellenõrzés nélkül folytathatják ezt a jeles mesterségüket.* A törvény, jog és igazság fénykorában legalább is elvárhatnánk azt, hogy egyenlõ mértékkel mérjenek.

— **Községi közgyűlés** volt a f. hó 20-án d. e. 9 órakor a község házában. Amennyiben Sõhlya Gyula I. és Holló Adólf II-od jegyzõt a képviselõ testület kitiltotta, L. Tóth József meg ez idõszerint föl van függesztve, a községi közgyűlés jegyzõkönyvét Kovács Elemér volt kénytelen vezetni. Reméljük azonban, hogy legközelebb azt is kitiltják és így a jegyzõkönyvet Szabados József kiszolgált kubikos fogja agyon kezelni. A közgyűlésrõl csak

Felszolgálták a soupeét, mely után a vendégsereg egy része a hatalmas park illatos területére vonult.

Ilona fivére karját kérte és lesétáltak a virágágyakhoz egy fenyves felé, melynek egyes tisztásában székek és asztalok voltak elhelyezve. Egy-két elrejtett lugas is volt ott és ezek egyikébe vezette magát Ilona grófnõ. Leültek, Ilona minden bekezdés nélkül egyszerre csak így szólt fivéréhez:

— Tini, fennáll a te elhatározásod e kastély kisasszonyával szemben ma is?

— Feltétlenül, Ilona, felelte a fiatal gróf.

A grófnõ kedvetlenül csóválta a fejét mire a gróf sértõdve szólt nõvérehez:

— Talán kifogásod van ellene?

— Isten ments! felelt Ilona. De engedj meg, hogy õszinte legyek. Csacska leány vagyok, de világosan látok. A világ azt fogja hinni, hogy czimerünknek aranyozásra volt szüksége és ami aranyainkból már nem tellett. A mi pedig magát választottadat illeti, én tisztán látom, hogy e nõ csak a fényt ismeri azért akarja ehhez a rangot, de boldogítani nem lesz képes. Ezért tiltakozom én lelkembõl ezen messziancia ellen.

Tivadar komoran bámult maga elé és nem felelt. Ilona épp mondani akart valamit, midõn a lugos elõtti porondon léptekzaja hallatszott. A ház kisasszonya jött egy pesti alakkal.

annyit irhatunk, hogy Hegyi most az egyszerű nem rakoncátlanokodott. Lehet, hogy ott sem volt.

— **Tolvaj cseléd.** Hornyik Károly jó szivétől indítva, egy, az utcán nyomorgó cseléd fiút fogadott magához udvarosnak. Ez nem is késett meghálálni a jó akaratot, amennyiben ötödnapra a kántorsegéd arany óráját és lánczát magához véve, elkészönt a kapufélfától. A csendőrök Alpár alatt érték utol a jó lábú polgárt s az elesent tárgyakat tőle elvéve, beinternálták egy kis pihenés végett a községi fogházba.

— **Őszi hangulatok.** Nap, nap után kopárabb, sivárabb, zordonabb lesz minden. A fákról már jórészt lepergett a sok levél és pusztá ágak meredeznek az égnek. Egyik virág a másik után lehull, lefonnyad és csakhamar nem marad disze a — földnek. Az éjszakák hideg szárnyain végig suhan a dér, melynek csillogó, fagyos pikkelyei körülcsorítják a mezők és kertek későn nyíló virágait. Megfagy bennök az élet s a tegnap még színes, illatos természet fölött ma a bús hervadás képe borong. A dér a halál első lehelle, mely elhervasztja az élet színét és a zöld tenyészet sárga, fakó színt ölt, a mint az őszi nap sugár leragyog a tarlott mezőkre. Hiába ragyog most már a nap sugár, mert az éjszakai fagyok — megdermesztik a természetet, mely lassan haldoklik mint a nagy beteg. Vidám hangok nem riasztják már a csendet s dal nem fakad az erdők és ligetek énekeseinek ajkán, mintha néma fájdalommal — állnák körül a haldoklót, melynek szíve ma holnap utolsó dobban. A dér a halál első lehelete.

— **Iskolák államosítása.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a kisteleki összes elemi iskolákat állami kezelésbe vette át.

— **Gazság.** Ovakodtunk mindég, a hasonló kifejezések használatától, mert

— Nézd Irén a tönkrement Sárháty báróval, suttogta Ilona fivérének.

Csakugyan ők voltak. Épp a Nagykarádyékról beszélgettek.

— Tehát szerelmes önbe Tivadar gróf?

— Láthatta, felelt büszkén Irén kisasszony.

— Persze, a gazdag Nagykarády grófnak nagyobb szerencséje lesz, mint vele.

— Igaza van báró. De ne csodálja előttem a személy mindég. De maga egy szegény ördög és így a rang vesztit értékéből. Nagykarády gróf ősi név, a Nagykarády gróf vagyona ősi vagyon. Ilyen házasság kellett nekem, barátom, Tivadar grófnak rangja imponál nekem.

— És a szerelme, kisasszony?

— Hagyjuk a szerelmet. kaczagott Irén, hisz ez csak arra jó, hogy eszköz legyen, melyel magamhoz kössem. De hisz báróm maga jól tudja, hogy nekem nincs szívem.

— Jól tudom, »grófné«, felelt Sárháty.

Tovább vonultak Tivadar megsemmisülten nézett maga elé, míg Ilona szeméi diadalban sugárzottak.

Csakhamar előállott a Nagykarády grófék kocsija és elsőnek hajtottak haza a fényes estélyről, melynek oly nagy sikere volt.

De az öreg méltóságos grófnő is meg volt elégedve a sikerrel: Ez az estély háritotta el a családját fenyegető veszélyt ez az estély semmisítette meg a készülő messalliancezot.

mindég higgadtan és tárgyilagosan igyekeztünk a tények fölött bírálatot mondani. Most is tárgyilagosak és főleg higgadtak maradunk, azért nevezzük csak egyszerűen gazságnak a Hegyipárt által világgá kürtölt, szemén-szedett hazugságokból összehordott rágalmakat, melyeket pártunk emberei ellen forgalomba hoznak. A hivatalos közegek ellen szórt rágalmakra majd megkapják illetékes helyről a választ s arra nem is terjeszkedünk ki mert nekik mód és alkalom adatott beigazolni a rágalmak és vádak igaztalan voltát, amint hogy be is igazolták már, de pártunk egyik oszlopos és tekintélyes tagja ellen felhozott ocsmány hazug, és csak a meggyőzött lelkiismeretlenség által kieszelhető rágalmakat meg kell czáfolnunk alajában, azzal tartozunk az igazságnak, és ajogos fölháborodás melyet bennünk kelt az ily csunya vádak alaptalansága, méltán adja ajkunkra a megvetés és az ily eljárás jellemzésére cikkünk bekezdésére föltűzött predikatumot. Arról van ugyanis szó, hogy Hegyiék azzal vádolták Herke Ferencz polgártársunkat, hogy a község tulajdonát képező trágát a saját földjére vitette a nélkül, hogy ennek árát kifizette volna Nos tehát az 1883 évi pénztári főnapló 423 tételszáma alatt mindenki megnézheti az ezen trágya árának 10 frtban történt befizetését, ugyanott hivatkozás történik azon végzésre melyet az előjáróság hozott s melyből kitűnik, hogy Herke árverésen vette meg a trágát 10 frtér. Ez a száraz tényállás, de azért az elvtársak ezután sem fognak tartózkodni attól, hogy vezetőjüknek a trágya lében megáztatott s aztan mosatlanul csókra nyujtott kezeit meg ne csókolják.

— **Az algyői hid mint közúti hid is.** A rozoga algyői vasuti fahid helyett, az ártéren átvezető új hidat épített az állam. Vármegyénk, Szeged és Vásárhely városok műüttá építették ki a vásárhely-szegedi utat, mely Algyőnél szeli át a Tiszát s épp ezért az érdekelt három törvényhatóság már a hid építés közigazgatási bejárás tárgyalása során kérte, hogy a hid áthelyezésénél és újraépítésénél erre az új műuttra is legyen az állam tekintettel és ugy ejtse azt meg, hogy a vasuti hid kocsiközlekedés céljaira is szolgálhasson. A kérelmet akkor nem vették figyelembe s most Szeged város törvényhatósága megfellebbezte ez ügyet a kereskelemügyi miniszterhez, akitől a 3 törvényhatóság jogos kérelmének teljesítését reméli.

— **Kántor választás.** Szegeden f. hó 18-án folyt le a kántorválasztás. Két jelölt állt szemben egymással Tóth Bertalan kunjászládányi kántor és Erdélyi Sándor Szeged felsővárosi. Az utóbbi győzött 70 szóval Tóth 59 szavazata ellenében. Érdekes, hogy az alsóvárosiak egytől egyig Tóth Bertalan mellett csoportosultak, akinek remek orgonajátéka és gyönyörű hangja teljesen elragadta őket. Mindent elkövettek, de a többi városrész képviselői a közgyűlésen leszavazták őket. A jövő hónapban azonban új kántorválasztás lesz Szegeden, mert a felsővárosi kántori állás üresedett meg 's miután most ösmerik Tóth képességeit, hivi erősen biznak győzelmében.

— **Jó izlés.** Mikor még Hegyi Antal a »Csongrádi Közlönyt« szerkesztette, egy rendőr állítólagos visszaélését oly ragyogó tollal írta meg, hogy a család apák, akik

előfizetői voltak a nevezett lapnak, kénytelenek voltak serdülő leányaik és fiaik elől elrejtteni, ne hogy azt olvassa elpi-ruljonak. Mióta a »Tiszavidék« szerkesztésében Hegyi befoly, azóta ismét olyan kifejezéseket használnak, mely a közérkölciség ellen valóságos merénylet, ugy annyira, hogy esetleg, ha a kir. ügyészség átnézné azt a jeles ujságot, okvetlen megindítaná sajtó rendőri kihágás miatt ellene az eljárást. Különb az olyan lap-tól, ahol holmi talyicska kerülő kubikosok nyilatkoznak, egyebet, mit lehetne várni.

— **Tűzoltó bál.** A csongrádi önk. tűzoltó-egyesület ma este a kaszinó termében, 70 kr. belépti díj mellett, zártkörű táncmulatságot rendez. A rendezőség mindent elkövetett a bál sikere érdekében. A mulatságon a csongrádi első czi gánybanda fog muzsikálni. Mivel a bál a tűzoltóság saját pénztára javára rendez, kívánatos, hogy városunk közönsége azon minél nagyobb számmal vegyen részt.

— **Vadrózsák.** Haubner Károly félegyházi énektanár 6 eredeti magyar nótát írt, amelyhez a zenét ő is szerette. A csinos kiállítású mű e következő hat kedves zenéjü nótát tartalmazza: »Bús nótákat füttyörész az . . .«, »Hajnaltájt reggelre . . .«, »Ide-oda hajladox a nád . . .«, »Minek a könyv . . .«, »Zöld az erdő, zöld a rét . . .«, »Félegyházi csárdás«. A Vadrózsák kaphatók a szerzőnél. K. Félegyházán s megrendelhető a hazai könyvkereskedések bármelyikénél. Ára 2 korona.

— **Kiváló szerencse.** A mint értesülünk Török és Társa bankháza újlag bebizonyította vevőinek, hogy a szerencse kegyeltje, mert a legutóbbi huzásnál sok és nagy nyereményt fizettek ki a szerencsés nyerőknek. Két milliónál többet fizetett ki ezen bankház és egy esetben, mely előtünk véletlenül ismeretes, épen jókor érkezett a nyeremény. A vidéken a Török és Társa cég egyik főnöke meglátogatott egy kis hivatalnokot, hogy értesítse egy nagy nyereményről. A mint a hivatalnok szobájába lépett a cégfőnök kíséretével, a házi asszony épen vasalt. Férje hollétéről megkérdezte, nagy zavarba jött és kétségbeesve kérdezé: »Az urak csak nem exequálni jöttek?!« A válasz erre az volt, hogy nem vinni akarunk mi innen, hanem hoztunk valamit, azonban az asszony nem akart hitelt adni e biztató szavaknak. Csak midőn a férjét hazahívták és a házaspár előtt kijelentették, hogy egy nagy nyeremény jutot reájuk, akkor lélegzettek fel újból és a nagy öröm leírhatatlan volt. Sirya, könnyezve hálálkodtak és elmodták, hogy már a tönk szélén állottak és a jó Isten végső bajukon megsegítette őket. A m. kir. szabadalmazott osztálysorsjáték minden tekintetben megbízható lévén, a ki a szerencsének kezét akar nyujtani, forduljon bizalommal az előtünk ismert és a szerencse által kiválóan kegyelt Török A. és Társa főelárusítókhöz, Budapest, Váci-körut 4. Az első osztályú sorsjegyek árai: 1/1 sorsjegy 6 forint, 1/2 sorsjegy 3 forint, 1/4 sorsjegy 1 frt 50 kr., 1/8 sorsjegy 75 kr. Sorsjegyek bevásárlásánál Török A. és Társa budapesti kankházát, Váci-körut 4/a, legmelegebben ajánljuk.

— **A költészet mint játék.** A költészet fejlődésének legszebb példáját a görög irodalom története szolgáltatja. Ott zendültek a himnuszok, ott harsogtak az ódák legfőnségesebb példányképei, ott fogantak

az édesbús elégiák, ott öltöttek művészi alakot az ó-kor örökbecsű tragédiái s görög nyelven dicsőítette meg Akhilles és Odysseus sorsát a költők királya: Homeros. Még az első- és talán maig a legkitűnőbb a sthetikai mű görög talajból sarjadott elő: Aristoteles poetikája. De lassanként a terjedő hazában fogyott a hazaszeretet. Az alexandriai korban Sokrates és Platon helyét Epikorus foglalja el, Aristophanesét Menandros. A költészet tudós udvari költésszé vált, mely a szellemeskedő közönséghez beszélt. Az írók az istenek és hősök történetébe új szerelmi kajandokat csempésznek, érkezik a szerelem festésében. Az elégiákban is szerelmi kalandokat rajzolnak. Legsikerültebbek ez időtájt a csipős, csattanós epigrammák, mely műfaj e szellemes tudalékos kornak kiválóan megfelelt. Az igazi lyrai formák teljes enyészetnek indultak. — Hexameteres hymnuszaik nehézkesek telvük tudóskodással. Előfordulnak, mint az izlés jellemző tévedései, olyan alkalmi költemények is, melyeket az író, hogy ügyességét fitogtassa, oly körmönfont számitással irt meg, hogy a költemény sorsai egymás alá vagy egymás mellé helyezve mindenféle phantastikus alakot ábrázoltak; pásztorsipót, baltát, keresztet, mádárszárnyat, tojást, Maga a kor is játék-nak, paignia-nak nevezte el ezt a műfajt. Szóval a görög irodalomban is az történt, ami minden irodalomban szokott, hogy az irodalom kiterjedésével becséből veszít. Ez alexandriai korbéli irodalmat tárgyalja igen szépen és élénken a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 41. füzeté. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlyai Gyula akadémikus, Egy egy kötet ára diszes félbörkötésben 8 frt; füzetként is kapható 30 kr-ával, Megjelen minden héten egy füzet. kapható a kiadónál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest. VIII., Üllői ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

Anyakönyvi bejegyzések.

1899. évi október 14-től 21-ig.

Eljegyzések: Lekrinszki Ferencz Német Juliannával, Versegi József Justin Máriával, Domokos János Juhász Erzsébettel, Kókai György Sági Luczával, Samu Pál Hajdu Terézszel, Kajtár István Pusztai Rózáliával, Kocsis Lajos Nagy Máriával, Tatár Mihály Licsicsányi Annával, Balog Ferencz Surányi Rózáliával, Berezvai János Bertus Máriával, Tenyeri József Bernát Máriával, Nagy Ferencz Kocsis Annával, Lekrinszki Mihály Major Ágnessel, Siha János Cseh Veronikával, Gyergyádes István Veres Juliannával, Bodor Mihály Szabó Annával, Palásti István Ronecz Annával, Deák Balázs Darida Veronikával, Schultz János Keresztesi Rózáliával, Szőke János Bakai Francziskával, Pusztai János Szöllősi Viktoriával, Práger Mátyás Márkus Juliannával, Gubisi Imre Paróczai Veronikával, Horváth János Kis Etelkával, Sebestyén Sándor Kádár Máriával, Donka József Kallai Máriával.

Házasságkötés: Marsóvszki Mihály Surányi Rózáliával, Kapós János Pál Francziskával.

Születések: Fekete Anna, Dosa Mihály, Fűri Mária, Antal Francziska. Csipai János, Torma László, Berkes János, Maszlag Etelka, László János, Palásti Kovács Erzsébet, Maszlag Rózália, Turi József, Kispataki Pál, Galgóczy Mária, Gyovai Bodák László, Maszlag Imre, Bakai Farkas, Dányi Rózália, Forgó István, — Megyesi Károly, Szabó Márton, Turi Julianna.

Halálozások: Pataki Katalin 70 év tüdőgyulladás, Ötvös Anna 3 év agyhártyalob, Kádár Ferencz 9 napos veleszületett gyengeség, Lenke Mihály 19 hó szívbaj, Győri Rózália 78 év agg kor. Vongó Mária 60 év gutaütés, Kókai István 75 év tüdőgyulladás, Reinhardt Ferencz 84 év aggkor, Ábel Gábor 1 hó veleszületett gyengeség, Palásti Mátyás 66 év aggkor, Kádár Ilona 17 hó bélhurut Deák Ferencz 27 napos bélhurut, Tekulics Mária. 56 év vesebaj.

Felölös szerkesztő: **Éder János.**

Társ-szerkesztők:

Sághy Mihály, Holló Adolf.

Kiadólapulajdonos: **Weisz Márk.**

OZERNY-fője

OSAN

Legjobb a szájnak és fogaknak. Antiszeptikus, konzerváló, tisztító, egészséges, kullmes és jóval fölülmulja az eddig ismert legjobb fogszureket.

OSAN szájvíz üvegekben ára 60 kr.
OSAN fogpor dobozokban ára 44 kr.

OZERNY-fője Keletti

A legjobb és leggyógyosabb szájvíz 1 üveg 1 frt, hozzávaló Balzsam-in-zappan 30 kr.

RÓZSATEJ

(Orientalische Rosenmilch)

OZERNY-FELE

Tanningene

a legjobb MAJFESTŐZÉS szőrtelenítésre, barnára, és feketére. Ára 2 frt 50 kr.

Törvényesen védve, telkiismeretes megvizsgálva, teljesen ártalmatlan

ANTON J. CZERNY, Bécs, XVIII., Carl Ludwig Strasse 8.

Budapesti főraktár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerésznél Király-utca 12. és Eger-téle. Mádor-gyógyárban Váci-körut 17., továbbá minden gyógyszerárban, drogeriákban és parfümeriákban. Széki-küldés utánvétel mellett. Megrendelések oly helyről, hol még raktár nincs, teni cégek egyikéhes, vagy pedig közvetlenül a szállító-bos, a Czerny-egyesen intézendők. Prospektus ingyen.

KITÉNYTÉNY: London, Paris, Bécs, Brémel, Konstanz, Kassel, Leipzig, etc.

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY
legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50.000 nyeremény **JEGYZEKE.**
A legnagyobb nyer. legszerencsésebb esetben:
1.000,000 korona
A nyeremények részletes beosztása a következő:

1000 Készpénzben fizetendő	1 jutalom	600000 Korona
	1 nyer. á	400000
	1 " "	200000
	2 " "	100000
	1 " "	90000
	1 " "	80000
	1 " "	70000
	2 " "	60000
	1 " "	40000
	5 " "	30000
	1 " "	25000
	7 " "	20000
	3 " "	15000
	31 " "	10000
	67 " "	5000
	3 " "	3000
	432 " "	2000
	763 " "	1000
	1238 " "	500
	90 " "	300
31700 " "	200	
3900 " "	170	
4900 " "	130	
50 " "	100	
3900 " "	80	
2900 " "	40	
50,000 nyer. és jut. összesen		13.160,000

Rendelőlevél levágandó. **Török A. és társa uraknak Budapest.**

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervzettel együtt küldeni.

Az összeget frt } utánvételezni kérem }
} postautalvánnyal küldöm. } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím: _____